

[Lilli Gyldenkilde]

mussen, men ikke, at jeg ikke ved, hvad jeg arbejder med. Så længe har jeg dog siddet med de her ting. Det er det første.

Det andet er, at det ikke er fair at argumentere med hovedforslaget, når vi taler om ændringsforslagene. Det tvinger mig til også at bede om ordet senere til hovedforslaget, skal jeg blot gøre opmærksom på.

Vi drømmer ikke om at spille hasard med 18.000 mennesker. Derfor har vi hele tiden sagt, at lovforslag nr. L 55, som det lå uden de ændringsforslag, der nu tales om, skal vedtages, inden vi tager hjem. Vi ville stemme for det, hvis disse ændringsforslag ikke blev vedtaget. Så lad nu være med at tage argumentationen fra hovedforslaget i brug på ændringsforslagene.

Ændringsforslagene er tumpede i den forstand, at folk, der skal administrere dem ude i a-kasserne, ikke har en kinamands chance for at få adskilt de her ting, så de bliver til at arbejde med. Ellers var der jo heller ingen grund til, at det indgår i forliget, at man i de kommende 3 måneder skal ud og snakke med a-kasserne rundt omkring for at se, hvor mange utilsigtede konsekvenser der er i dette her. Utilsigtede konsekvenser er ikke mine ord, det er forligspartiernes ord.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Jeg ved ikke, om fru Lilli Gyldenkilde kan forestille sig, at der ville være noget forkert i, at regeringen tog kontakt til arbejdsløshedskasserne sådan en 3-4 måneders tid, før de nye regler kom i kraft. Det, det drejer sig om, er at få de nye regler til at fungere bedst muligt på et område, der er uhyre kompliceret. Det ved fru Lilli Gyldenkilde også godt.

Jeg synes, man skulle vedstå, at disse ændringsforslag ganske vist er vanskelige, og det er også dem, der i enhver henseende er de mindst populære. Men jeg synes, man skulle sige til sig selv, også fra SF's side, fru Lilli Gyldenkilde, at én ting er den lidt bredere og mere populære lov, der kommer om lidt, en anden ting er de særregler, vi sidder og taler om her. Jeg kan godt se, at det vil være flot at sige, at man ikke vil være med til det upopulære, men det ville være endnu flottere at sige: Dette her er en del af en større helhed, der også handler om at komme den utilsigtede brug af supple-

rende dagpenge til livs i en tid, hvor økonomien er presset så hårdt, som den er. Det ville klæde også fru Lilli Gyldenkilde og SF.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Nyrup Rasmussen har lige fastslået, at de ændringsforslag, vi her har til behandling, hører til de mest vanskelige – det var vist ordret udtrykket – og det tror jeg at alle, der har forsøgt at sætte sig ind i det, til hundrede procent vil give ham ret i. Det er virkelig noget af det meget, meget vanskelige, altså selv for en hr. Nyrup Rasmussen – og hvordan så ikke for os andre 178 folketingsmedlemmer – at finde ud af, hvad dette i grunden går ud på.

Hr. Nyrup Rasmussen har helt rigtigt sagt, at når man skal lave ændringer – og det må da så specielt gælde vanskelige ændringer – skal man tale med dem ude i systemet, på de tusindvis af a-kassekontorer rundt omkring i landet, der skal administrere dette her, 3-4 måneder i forvejen, sagde hr. Nyrup Rasmussen, og nu skal man altså gøre det fra den 16. december til den 1. januar. Det er ikke 3-4 måneder, og det er ikke nogen typisk periode. Derfor er hr. Nyrup Rasmussens egen argumentation en meget, meget stærk argumentation for, at vi tager disse ændringsforslag af bordet – de har jo ingen hast overhovedet – og så gør man på ganske normal måde, sådan som Danmarks Riges Grundlov foreskriver: fremsætter et lovforslag engang i januar måned, som så bliver kørt igennem i 3 behandlinger, og så kan man eventuelt have en ikrafttrædelsesdato, der ligger en 4-5 måneder efter tredje behandling, så man kan få disse måneder til at drøfte med folk ude i landet, hvordan det vil fungere. I hvert fald kan så de mennesker, der skal administrere loven, komme ind og fortælle Folketinget: Vi vil få de og de vanskeligheder. Kunne man ikke lige lave det og det om den ene eller den anden vej? Det er jo det, der gerne skulle være meningen med en tovejskommunikation.

Det var gode, saglige og vægtige argumenter, hr. Nyrup Rasmussen fremførte, og jeg håber, at folk lyttede til dem, så de nu stemmer nej til ændringsforslagene, for det må være konklusionen af de argumenter, vi hørte fra hr. Nyrup Rasmussen.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.